

[Skatteministeren]

kan ikke lade være med at give udtryk for, at det for praktikere i skatteadministrationen vil være en lettelse, at renteaftgiften afskaffes.

I denne sal er der vel i virkeligheden kun hr. Jens Thoft, som for alvor tror på, at det kan lade sig gøre at administrere en renteaftgift – ja, oven i købet efter SF's udsagn en renteaftgift, der er mere vidtgående end den, vi i dag tager afsked med. Hr. Jens Thoft giver den forklaring, at problemerne alene skyldes, at skatteministeren ikke har villet lytte og tromler sine forslag igennem. Det, vi kan konstatere, er, at trykket fra tromlen i hvert fald ikke forhindrer hr. Jens Thoft i gentagne gange at puste sig op, og det er i det hele taget svært at tage hr. Jens Thoft helt alvorligt.

Fru Elisabeth Arnold brugte billedet med træet, der bæres ud. Det ville måske være mere præcis billedtale at sige, at nu faldt træet, men det var hr. Jens Thoft, der lagde øksen ved træets fod.

Når regeringen alligevel – på trods af, at renteaftgiften har haft positive virkninger i den tid, den har levet – i dag finder det forsvarligt at afskaffe renteaftgiften, er det, fordi nye kræfter har taget over og varetager den funktion, som renteaftgiften hidtil har skullet varetage. Renten efter skat og inflation er højere nu, end den tidligere har været, og realindkomstudviklingen er stærkt afdæmpet. Derfor er der ingen grund til at forvente, at afskaffelsen af renteaftgiften fører til en eksplosion i det private forbrug.

Det er også vigtigt at understrege, at afskaffelsen af renteaftgiften ikke er et signal om, at man nu bare kan kaste sig ud i en voldsom gældsstiftelse til privat forbrug.

Jeg vil gerne tilkendegive her i dag, at regeringen gerne vil følge den opfordring, der har lydt fra flere sider til at overveje opsparingsfremmende initiativer.

Renteaftgiften er død. Vi begraver den i dag. Dens ånd var, at vi skulle lære at spare op, og at vi skulle lære at nedbringe gælden, og den ånd tror jeg vil leve videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 141 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.)) mod 20 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af sukker m.m.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 10/12 89. Anden behandling 12/12 89. Tillægsbetænkning 12/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Pia Gjellerup (S):**

Jeg vil nøjes med på Socialdemokratiets vegne under dette første af i alt fire forslag, der hører sammen i en afgiftsbuket, at beskrive vores holdning og begrundelsen for vores afstemning om lidt om de fire forslag.

Isoleret betragtet kan hvert forslag være fornuftigt af hensyn til grænsehandelen, men vi savner i allerhøjeste grad en sammenhæng i forhold til indkomspolitik. Socialdemokratiet har ønsket og foreslået i »Gang i 90'erne«, at man lod spørgsmålet om grænsehandelen og sænkning af afgifterne indgå i en indkomspolitisk kontrakt.

Vi har ønsket og foreslået, at afgiftssænkninger blev taget ind i en strategi i forbindelse med afgiftsharmoniseringerne i EF, sådan at vi kunne opretholde vores høje afgifter på stærk spiritus og tobak. Vi har ønsket og foreslået, at der i forbindelse med afgiftssænkninger på benzin blev taget både trafikpolitiske og miljømæssige hensyn.

De sammenhænge ser vi ikke i regeringens forslag. Man har opfundet en lidt besynderlig undskyldning under førstebehandlingen om, at den indkomspolitiske sammenhæng skulle være fundet dér om natten mellem november og december som en form for kvittering for en tilbageholdenhed ved overenskomsterne under midtvejsforhandlingerne.